Deși au cîștigat meciurile cu Anglia

BOXERII NOȘTRI MAI AU DE FĂCUT RETUȘURI LA TEHNICĂ

Ultimul examen internațional al anului 1967 a fost trecut cu succes de către fruntașii boxului din țara noastră. Meciul cu naționala Angliei, disputat recent la București, ca și cel revanșă, de la Constanța, au constituit prilejuri de satisfacție pentru antrenorii Popa și Nour, dar mai cu seamă pentru echipierii selecționatei noastre.

Fără discuție că un succes pe plan internațional, fie el chiar și în fața unei formații modeste ca valoare, bucură. Am participat la bucuria spectatorilor, a tehnicienilor, însă acum, revăzînd cu calm, meci cu meci, nu ne vom entuziasma atît de mult. Să nu omitem unele realități. În primul rînd, nu trebuie să uităm că pugiliștii amatori britanici nu reprezintă, la ora actuală, o valoare deosebită pe plan internațional, că anul trecut reprezentanții noștri i-au învins de două ori (cu 7—3) la Londra și Wolverhampton, că — în sfîrșit — britanicii nu se numără printre protagoniștii campionatelor continentale. Iată motive care, din atașament față de boxul nostru, trebuie să ne determine să fim realiști.

Să vedem care este opinia unora dintre tehnicienii prezenți la cele două partide. Ce ne spun oaspeții în legătură cu potențialul de luptă al boxerilor români? A fost oare toată lumea mulțumită de arbitraje?

TRAIAN OGRINJANU (antrenor federal): „Ca spectator, pot spune că mi-au plăcut cele două partide, dar ca antrenor nu sînt mulțumit de evoluția unora dintre reprezentanții noștri. Este adevărat că unii pugiliști (ca Antoniu, Giju, Monea, Covaci, Chivăr) au fost deseori aplaudați de spectatori, dar unui antrenor chiar și cu puțină experiență nu i-au putut „scăpa" deficiențele tehnice ale boxerilor noștri. Vor trebui făcute, desigur, multe retușuri".

PETRE EPUREANU (arbitru): „I-am văzut și anul trecut pe boxerii britanici. Deși mai tînără, noua lor echipă, pe care au deplasat-o acum în România, este mai puternică. Oaspeții au evoluat mai bine la Constanța decît la București, ceea ce m-a impresionat îndeosebi fiind voința lor deosebită de a obține un rezultat cît mai onorabil. Consider reale deciziile date în partida de la București, în schimb la Constanța am fost avantajați prin victoria acordată pe nedrept lui Delcu".

SANDRO DE SANCTIS (arbitru — Italia): „După cîte mi-am putut da seama, aveți cîteva elemente de clasă internațională (Antoniu, Giju, Monea), cu o bogată experiență, care pot aduce țării dv. succese de prestigiu la J.O. din Mexic. Vreau, totuși, să fac, dacă-mi permiteți, o remarcă: aveți încă destui boxeri care lovesc incorect. Semigreul Constantinescu, la care am admirat, de altfel, puterea de luptă și curajul, lovește deseori cu mănușa deschisă. Eu i-am dat 3 avertismente pe buletin, și m-aș fi așteptat ca arbitrul Cazacu să-l descalifice. Dar nu a făcut-o".

D. WILLIAMS (antrenorul echipei Angliei): „Românii sînt foarte puternici, dar tehnica lor a rămas în urmă. Cu cîteva excepții, ei lovesc cu mănușa deschisă și nu știu să-și construiască atacurile. Dacă nu-și vor corecta tehnica loviturilor, cred că în Mexic vor avea multe neplăceri din partea arbitrilor. Nu reproșez nimic arbitrajelor de la București. În schimb, despre deciziile de la Constanța, aș avea multe de spus"...

R. CĂLĂRĂȘANU

MARIA ALEXANDRU

RADU NEGULESCU

MARGINALII LA O SĂPTĂMÎNĂ DE TENIS DE MASĂ

● Răsturnări spectaculoase de rezultate ● Cînd nu accepți să fii înfrînt de o femeie ● Pasiune sută la sută!

O dată cu încheierea finalelor campionatelor naționale, sezonul competițional 1967 la tenis de masă este aproape terminat. Spunem aproape, ținînd cont de întîlnirea internațională masculină din cadrul celui de al doilea tur al „C.C.E.", C.S.M. — Spojnia Varșovia (vineri, la Cluj), de turneul pe care îl va întreprinde apoi formația clujeană în Cehoslovacia și de cele cîteva meciuri pe care le susține săptămîna aceasta, în patru localități din Iugoslavia, echipa C.F.R. Brașov. Deci, iată-ne și în preajma retrospectivelor. Să așteptăm însă, ca, mai întîi, să cadă complet cortina. Pînă atunci, vom face loc — în rîndurile de mai jos — cîtorva scurte notații făcute cu ocazia săptămînii de tenis de masă din orașul de la poalele Timpei.

● Dubla întîlnire feminină Voința Arad — Progresul București (returul și barajul) a durat șase ore. Deci 360 de minute de solicitări fizice și psihice la cea mai înaltă tensiune! Și cele care au rezistat mai bine au fost sportivele arădance, ambele meciuri revenindu-le — după cum se știe — cu 5—4 și 5—3. Progresul a fost o singură dată foarte aproape de victorie: în prima partidă, cînd a condus cu 4—3, iar Carmen Crișan a avut 20—19 în setul decisiv la Magdalena Lesai. Așadar, succesul formației bucureștene a depins de o singură minge. Ea a fost, însă, ratată pentru ca, peste cîteva minute, în întîlnirea inaugurală a barajului, Carmen Crișan să cîștige cu 2—0 în fața aceleiași adversare. Și încă un exemplu: Maria Alexandru a învins-o (în retur) pe Eleonora Mihalca cu 2—0, iar în baraj Mihalca și-a luat revanșa (2—1), pentru ca — în finala de simplu — să cîștige, din nou, Maria Alexandru. De asemenea, în întrecerea hotărîtoare, Progresul a luat avantaj: 2—0 și 3—1, dar reprezentantele Voinței Arad, cu un finiș irezistibil, au înscris patru puncte consecutive. Ce vreți, asemenea răsturnări fac deliciul sportului și tenisul de masă nu putea să facă excepție.

● Comentînd victoria Doinei Zaharia asupra lui Iudit Crejec, cineva spunea că bucuria Doinei diferende dintre Paneth și Reti, pe care ultimul a înțeles să le rezolve în acest mod de loc elegant, jignindu-și antrenorul care l-a pregătit și l-a format. În ceea ce îl privește pe M. Demian, acesta, în tot timpul meciului cu Maria Alexandru (din întîlnirea masculină Progresul — Voința București 9—7) enervat și neîmpăcîndu-se — probabil — cu ideea de a fi înfrînt de o... femeie a vociferat și a avut ieșiri nepotrivite. Apoi, la terminarea jocului, Demian s-a eschivat să răspundă salutului sportiv al Mariei Alexandru, punîndu-și partenera de întrecere într-o situație delicată. Fără îndoială, o atitudine reprobabilă, dovadă a lipsei de educație și a unei elementare politețe.

● Nu o dată am scris despre frigul pătrunzător, caracteristic hocheiului pe gheață, din sala Armatei de la Brașov — locul disputării finalelor acestei ediții a campionatelor de tenis de masă. Așa stînd lucrurile, se poate spune că, în afară de participanți, antrenori, oficiali, arbitri și ziariști — obligați prin natura ocupațiilor lor să fie prezenți în sală — ceilalți, spectatorii care au urmărit competiția, au dat dovadă de multă fidelitate pentru acest sport. Iată două exemple care ies parcă și mai mult din comun. În timpul celor șase ore ale partidei Voința Arad — Progresul prin sală s-au perindat multe persoane. Una singură însă a stat nemișcată, atentă la orice mișcare de la masa de joc. A fost tînărul Eugen Danielis (ASA București) care, așa cum spun cei care îl cunosc, „mănîncă ping-pong cu pîine". Probele pe echipe luînd sfîrșit, unii dintre concurenți au plecat acasă. Printre aceștia, și cei de la C.F.R. Iași. Nu mică a fost, însă, surpriza cînd — peste o zi sau două — a reapărut juniorul Cornel Macovei (C.F.R. Iași), de numai 14 ani, „Am vrut neapărat să văd finalele celor mai buni și m-am reîntors. Stăteam ca pe jăratec acasă. N-am mai putut răbda"! Pasiune sută la sută!

Constantin COMARNISCHI

fotbal

Responsabilitatea jucătorului față de propria sănătate

Preocupîndu-ne de sporirea sentimentului de răspundere personală a jucătorilor, este necesar să ne oprim asupra unei probleme medico-sportive elementare, dar de importanță esențială pentru desfășurarea normală a procesului de antrenament. Este vorba de grija pe care trebuie s-o manifeste fotbaliștii pentru păstrarea propriei sănătăți. Prima condiție, pentru a te putea antrena și realiza performanțe înalte, este să fii complet sănătos. Există numeroase cazuri de fotbaliști care „uită" acest adevăr, dovedind serioase neglijențe față de măsurile preventive și curative aplicate în cazul diferitelor afecțiuni. Focare infecțioase dentare, amigdaliene sau apendiculare sînt prezente la cei mai mulți dintre jucători. Tratarea lor (mai ales în perioada de tranziție) este neglijată sau incomplet efectuată, deși este cunoscut rolul acestora în diminuarea capacității de efort, în apariția supraantrenamentului, precum și a unor afecțiuni ale aparatului locomotor și cardio-vascular. Iată un exemplu nu prea vechi: jucătorul Năsturescu de la Rapid, purtător de multă vreme al unui apendice bolnav (apendicită cronică), pe care nu l-a operat, face o acutizare a bolii chiar înainte de jocul cu Italia, fapt care impune scoaterea lui din echipa națională.

Care antrenor n-a fost pus în situația de a modifica, în ultimul moment, aleătuirea echipei din cauza îmbolnăvirii neașteptate a unui jucător? În cea mai mare parte, aceste cazuri se datoresc nerespectării unor reguli elementare de igienă: consumarea de alimente neindicate, de fructe nespălate (mai ales în deplasări), de băuturi reci imediat după efort, rămînerea în echipamentul ud de transpirație după terminarea lecției de antrenament. Toate sînt considerate chestiuni prea „mărunte" de către unii dintre fotbaliști. Oare tot așa ar proceda dacă ar fi făcuți răspunzători și dacă ar suporta consecințele neparticipării la antrenamente și competiții din cauza îmbolnăvirii datorate propriei lor neglijențe?

Leziunile aparatului locomotor sînt foarte frecvente la fotbaliști. De cele mai multe ori este vorba de afecțiuni ușoare, care supără pe sportivi numai cîteva zile. Dispariția durerilor nu înseamnă însă și vindecarea completă a leziunii. Nerespectarea indicațiilor de tratament și întreruperea lui, fără avizul medicului, constituie cauza majorității recidivelor (mai ales a rupturilor musculare) și duc la agravarea și cronicizarea leziunilor aparatului locomotor.

O chestiune legată de grija pentru apărarea sănătății proprii este și aceea a respectării integrității corporale a adversarului. Practica dovedește că jucătorii brutali sînt cel mai adesea brutalizați. Respectarea regulamentului reprezintă nu numai o dovadă de sportivitate, ci și de grijă pentru sănătatea proprie.

În altă ordine de idei, studiile de morbiditate au scos în evidență marele număr de întreruperi în pregătire datorate afecțiunilor ușoare ale căilor respiratorii superioare, denumite adesea cu termenul popular de „răceală". Deși sînt afecțiuni fără gravitate, totuși prin marea lor frecvență tulbură în mod serios ritmicitatea procesului de antrenament. În cazul cînd ele survin la jucători aflați în stare de formă sportivă se produce, de regulă, pierderea acesteia pe o lungă perioadă de timp. Consecințele de ordin sportiv sînt deci mult mai mari decît cele asupra sănătății.

Datele de observație precum și studiile științifice demonstrează că prin mărirea rezistenței la factorii nefavorabili, de mediu, cu ajutorul călirii organismului, frecvența afecțiunilor menționate scade foarte mult. Avem, deci, la dispoziție un mijloc eficace, comod și necostisitor de întărire a sănătății și prevenirii unui număr mare de îmbolnăviri. La sportivi, călirea organismului contribuie pe lîngă apărarea sănătății și la creșterea capacității de a suporta eforturile în cele mai bune condițiuni, indiferent de temperatura (ridicată sau coborîtă) a mediului ambiant.

În rezumat, grija pentru întărirea și păstrarea sănătății constituie o obligație profesională pentru fotbaliști. Lor le revine, în primul rînd, răspunderea în cazul în care devin inapți pentru antrenamente și competiții, din cauza îmbolnăvirilor cauzate de netratarea în timp util a focarelor infecțioase și de nerespectarea condițiilor de igienă, a tratamentului prescris. Măsurile pentru călirea organismului trebuie să facă parte integrantă din programul zilnic al oricărui fotbalist conștiincios, iar grija pentru integritatea corporală a adversarului să fie considerată mijloc pentru apărarea sănătății proprii.

dr. Miron GEORGESCU

Astăzi, la Aachen

Selecționata noastră divizionară întîlnește pe ALEMANNIA

Astăzi se desfășoară la Aachen, în R.F. a Germaniei, întîlnirea amicală de fotbal dintre selecționata noastră divizionară **și** Alemannia, **formație care activează în „Bundesliga".**

După toate probabilitățile, antrenorii Aukelo Niculescu și Ștefan Onisie vor alinia următoarea formație: COMAN — IVĂNCESCU, HALMĂGEANU, C. DAN, MOCANU — GHERGHELI, DUMITRIU III — PÎRCĂLAB, CONSTANTIN, IONESCU, KALLO.

Meciul se desfășoară în noctură de la ora 20,30 (ora României).

Rezervele, eterna problemă a handbalului nostru masculin

S-ar putea crede că după o victorie categorică, cum a fost cea realizată duminică seara de selecționata noastră masculină de handbal în jocul cu reprezentativa R.F. a Germaniei, nu ar mai fi multe lucruri de spus. Și în nici un caz lucruri neplăcute la adresa învingătorilor. Totuși, pe carnetul de însemnări sînt trecute unele observații critice, care trebuie să-și găsească locul în comentariul nostru, cu atît mai mult cu cît jocul de duminică seara a pus punct activității competiționale pe anul 1967 a echipei reprezentative.

Legat de încheierea sezonului sînt, desigur, și multe lucruri bune de scos în evidență. Unele le-am precizat cu alte ocazii, iar altele le-am consemnat chiar în cronica partidei cu selecționata R.F. a Germaniei. Ceea ce n-am spus însă niciodată pînă acum — de fapt, nici nu am fi putut s-o facem! — este faptul că echipa de handbal a României și-a încheiat sezonul cu un bilanț destul de bun: 11 partide jucate, dintre care 6 s-au terminat în favoarea reprezentanților noștri, 2 au fost pierdute, iar una s-a sfîrșit cu un rezultat de egalitate. Deci, comportarea generală a handbaliștilor români poate fi apreciată în anul 1967 ca pozitivă, pentru acest lucru atît jucătorii cît și antrenorii meritînd sincere felicitări.

Să revenim însă la jocul de duminică seara, care a fost caracteristic pentru felul în care s-au comportat jucătorii de rezervă. Și cînd afirmăm acest lucru ne referim la faptul că și cu acest prilej s-a observat o evidentă diferență între evoluția titularilor echipei și a rezervelor. Este vorba de o boală veche a lotului reprezentativ, care se manifestă uneori mai virulent, iar alte ori mai puțin acut. Dar, din păcate, se manifestă în permanență. De pildă, la meciurile susținute în cadrul ultimei ediții a campionatului mondial folosirea rezervelor devenise o problemă esențială în organizarea jocului, o chestiune care măcina nervii tuturor celor ce am însoțit selecționata română în Suedia. Ulterior, s-a spus că pentru viitor este util ca jucătorii mai tineri să fie rodați, cu toate că ei fuseseră folosiți și anterior în întîlnirile echipei de tineret, care a înfruntat adversari de valoare, ca și în unele jocuri ale formației de seniori. S-a procedat atunci la titularizarea lor în prima garnitură. Rezultatele au fost *uneori* bune, *alteori* mai puțin bune. Dar s-a mers înainte și astfel s-a ajuns ca unii din cei promovați să rămînă printre primii șapte: portarul Penu și extrema Popescu.

Restul? Cu restul, încă sperăm. Și sperăm în ciuda faptului că duminică seara Goran nu s-a arătat la înălțimea lui Otelea, că Guneș și Speck nu s-au ridicat la valoarea dovedită de Grula și Nica, iar Marinescu nu a manifestat aceeași tehnică și vitalitate ca Costache II. Cînd, în adăpostul unei convenabile diferențe de scor, s-au operat modificări în formație, randamentul general a scăzut. De ce oare trebuie să existe mereu această problemă a fluctuației în comportare în funcție de prezența sau absența din teren a titularilor? De ce consemnăm mereu acest lucru, deși din cei folosiți ca rezerve duminică seara doar Speck a debutat în echipa reprezentativă, restul fiind cunoștințe mai vechi ale publicului nostru?

Nu-i greu de bănuit că o asemenea problemă se situează în centrul atenției tuturor celor care urmăresc și doresc progresul handbalului nostru. Conștientă că rezolvarea ei va determina implicit și un salt valoric, federația a luat o serie de măsuri, concretizate în creșterea numărului de întîlniri internaționale rezervate echipei de tineret și în promovarea celor evidențiați în selecționata de seniori. În plus, s-au asigurat condiții de pregătire dintre cele mai bune, antrenorii urmărindu-i în mod deosebit pe jucătorii de perspectivă. Toate acestea nu pot determina însă rezolvarea problemei, atîta vreme cît rezervele vor continua să manifeste lipsă de voință, pentru a-i depăși pe titulari. Pentru că realizarea unui progres în handbal nu poate fi concepută fără aportul rezervelor de azi, a titularilor de mîine, a tuturor jucătorilor tineri și cu perspective, vizați de cei doi antrenori ai echipei reprezentative.

Deci, să sperăm în continuare? Da! Deoarece calitățile fizice, tehnice și tactice ale generației de mîine a handbalului nostru masculin merită acest lucru.

Călin ANTONESCU

Piticii cîștigă campionatul... juniorilor

Continuînd o frumoasă tradiție, centrul de juniori și copii organizat de C.S.O. Crișul Oradea a crescut în ultimii ani o serie de fotbaliști tineri, dînd multe speranțe iubitorilor sportului cu balonul rotund din localitate.

De sub mîna antrenorilor Augustin Iuhasz, Alexandru Molnar și Ladislau Vlad au „ieșit" cîteva promoții de juniori, care au reîmprospătat succesiv lotul de seniori al echipei Crișul. Dintre aceștia, amintim pe Cătona, Lucaci, Șerfözö, Popovici, Sătmăreanu, Vigu, Sărac, Uilaki, Cociș, Kun II, Ungur, Kun I, Levai și Sîrb (Sătmăreanu și Vigu activează în prezent la Steaua București). O altă generație a reprezentat cu cinste fotbalul orădean în ultimele două ediții ale campionatului republican de juniori.

Perspectivele cele mai frumoase le are însă echipa de pitici Crișul, care după ce în vară a cîștigat campionatul celor mai mici fotbaliști (totalizînd 28 de puncte din 14 meciuri jucate, cu un golaveraj impresionant: 95—5), în toamna acestui an a participat la campionatul echipelor de juniori, alături de prima formație a Crișului (clasată pe locul II în grupa de la Sibiu a campionatului republican), pe care a învins-o cu 1—0. Cu Dinamo Oradea, piticii Crișului au terminat nedecis (0—0), iar pe celelalte echipe le-au surclasat, situîndu-se pe primul loc în clasament, după terminarea turului. Sincere felicitări antrenorului Ladislau Vlad și micilor fotbaliști!

Dar iată clasamentul campionatului la juniori după terminarea turului:

1. Crișul II	7	6	1	0	29: 4	13
2. Crișul I	7	6	0	1	41: 2	12
3. Olimpia	7	5	0	2	16:12	10
4. Dinamo	7	3	1	3	8:11	7
5. Unirea	7	3	0	4	10:13	6
6. Voința	7	2	0	5	9:27	4
7. Știința	7	1	0	6	6:20	2
8. Foresta Tileagd	7	1	0	6	9:34	2

ILIE GHIȘA
coresp. principal

Tribuna cititorilor

„Am rămas surprinși de faptul că în selecționata care se deplasează în Congo și Brazilia nu este inclus și Constantin. El ar fi fost util echipei, iar turneul îi putea folosi pentru activitatea sa viitoare. Sîntem convinși că experiența sa îndelungată, în contact cu talentele fotbalului brazilian, ar fi creat în persoana lui Constantin pe antrenorul de mîine al noilor generații de jucători." (Costel Balog și Iosif Ungureanu, piața Rosetti 4 — București).

„Propun înființarea și a unei divizii A pentru echipele de juniori. În deschiderea fiecărui meci din cadrul primei divizii să joace formațiile de juniori ale celor două cluburi. Așa s-ar putea proceda și în cazul diviziilor B și C." (Dorian Damian, str. Popa Șapcă 30 — Timișoara).

„Se pot încerca fel de fel de metode, se pot face schimbări de antrenori, se pot modifica formulele echipei naționale și, probabil, tot nu se va produce revirimentul așteptat de ani de zile în fotbalul românesc. Am auzit că pentru anul viitor se preconizează reglementarea raporturilor dintre jucători și cluburi pe baze mai reale. Ce folos însă că jucătorii vor fi, se pare, mai bine stimulați, dacă ei nu vor fi în același timp și competent dirijați? Iată de ce, după opinia mea, ultima și singura soluție ar fi angajarea unor antrenori străini, cărora să li se dea deplină libertate de acțiune, deci fără a mai fi influențați de o persoană sau alta." (Cristian Țara, șoseaua Mihai Bravu 340 — București; la aceasta propunere s-au mai asociat: Vasile Dragomir, str. Călărași 299 — Feteșu, Olti Vinte, str. Lenin 13 — Oradea, Aurel Ghender, bd. Republicii 6 — Arad și ing. Calu Costică din comuna Banloc, raionul Deta).

„La incidentele care au avut loc cu prilejul meciului Rapid—Juventus Torino de vină sînt și unii jucători ai formației feroviare. Atunci cînd erau depășiți de mînge de către adversarii lor, ei se trînteau pe jos sau se repezeau, amenințător, la acești, ceea ce a dus la incitarea publicului. Năsturescu și Dinu ar fi putut lua exemplu de la Ionescu, care, deși a fost mărcat foarte sever și faultat de fiecare dată cînd intra în posesia balonului, nu a ripostat, păstrîndu-și luciditatea în joc." (Nicolae Tănase, șoseaua Viilor 93, Blocul 2, sc. 6, et. 7, ap. 180 — București).

„Nervozitatea lui Năsturescu, care după fiecare căzătură mai mult sau mai puțin „dramatică" sărea ca un cocoș, crezîndu-se pe ringul de box, a avut darul să agite spiritele. Rezultatul: eliminarea de pe teren și reducerea potențialului ofensiv al echipei. La ce bun, atunci, nervozitatea extremă și actele de indisciplină? Oare nu se poate juca „bărbătește", hai să zicem nițelus mai „tare", fără să facem apoi adevărate istericale pe teren care să agite spectatorii?" (dr. Mircea Radu, str. Closca 15 — Arad).

„Nu cumva tocmai lipsurile tehnice generează starea de nervozitate, lipse de stăpînire și actele nesportive ale jucătorilor noștri?" (ing. Dinu Eugeniu — S.M.T. Rupea).

„Jucătorii care se fac vinovați de comportare nesportivă în meciurile internaționale să fie sancționați mai sever decît în partidele de campionat atît de către club cît și de federația de specialitate". (Mihai Dinulică, șoseaua Olteniței 188, blocul 17, ap. 65 — București).

„Pornind de la incidentele care au avut loc în ultima vreme pe unele terenuri de fotbal, cred că se impune, pe lîngă alte măsuri, și una menită să asigure condițiile de fair-play prin temperarea jucătorilor turbulenți. Astfel, în cazul cînd un jucător este accidentat de un partener de întrecere și este nevoit să părăsească terenul să fie scos obligatoriu pe tușă și jucătorul care a comis faultul." (Mihai Țințar, str. Mărășești 18 — Suceava).

„Fotbaliștii noștri sînt buni jucători de cîmp, dar ei nu știu să se descurce în fazele de finalizare, unde este necesar un efort în plus de gîndire și o viteză mai mare în execuție. Fie că pășează inutil, fie că șutează defectuos, ei pierd bune ocazii de a înscrie goluri." (Emil Constantinescu, str. Doina 8 — Craiova).

„Cluburile de fotbal trebuie să devină unități independente, cu un buget propriu, al cărui volum să fie determinat numai și numai de cantitatea și calitatea muncii depuse și nu de subvenții de altă proveniență... Talentele incontestabile, crescute cu trudă, să nu mai fie racolate fără a se da clubului sau asociației respective satisfacția unei recompense materiale." (Valeriu Cuibuș, str. Iașomiței 2 — Cluj).

„Propun instituirea unei insigne speciale pentru antrenorii care într-un an vor da loturilor reprezentative unul sau mai mulți jucători cu obligația să participe la minimum trei întîlniri internaționale". (N. Pop-Rm. Vîlcea).

„Iată cîteva propuneri la care m-am gîndit și pe care vi le împărtășesc: a) să formăm de pe acum o echipă națională pe care să n-o mai schimbăm pînă la sfîrșitul preliminariilor Campionatului Mondial din 1970; b) un antrenor (de preferință străin) să ia echipa în primire pe cîțiva ani și să nu fie schimbat în cazul unor infringeri; c) să susținem cît mai multe jocuri internaționale; d) să fie aduși în perioada de iarnă specialiști de peste hotare care să facă expuneri în fața jucătorilor și antrenorilor noștri pe problemele cele mai actuale ale fotbalului". (Petru Izgherianu, str. Aurel Vlaicu 12-Lugoj).

„În loturile echipelor din divizia A figurează unii jucători care nu sînt folosiți timp îndelungat în meciuri oficiale. N-ar fi mai bine ca ei să fie cedați altor echipe?" (Ion Stoicevici, str. 23 August 12-Anina).

FOTBALUL BUCUREȘTEAN ÎN DISCUȚIE

Stagiunea fotbalistică s-a încheiat. A sosit vremea dezbaterii comportărilor avute de jucători, echipe în ansamblu și conducători de jocuri. O asemenea discuție va avea loc astăseară, de la ora 18, în sala Dinamo din șoseaua Ștefan cel Mare. Comisia orășenească de fotbal de pe lîngă Consiliul Orășenesc pentru Educație Fizică și Sport a invitat la această analiză privind problemele fotbalului bucureștean pe toți antrenorii, căpitanii de echipe, conducătorii secțiilor și arbitrii.

Așadar, diseară, reprezentanții fotbalului din orașul București (diviziile A, B, C și campionatul orășenesc) vor dezbate o serie de probleme legate de activitatea lor în sezonul de toamnă.

NOUTĂȚI la Loto — Pronosport

● Începînd cu concursul Pronosport nr. 1 din 7 ianuarie 1968 se aplică trierea centralizată. Această măsură duce la operativitate în cunoașterea rezultatelor și plata premiilor (lunea rezultatele omologării, joia începe plata premiilor).

Premiile vor fi pe trei categorii variabile.

● Categoriile de premii la Pronosport vor fi următoarele:

Categoria I: pentru variantele cu cel mai mare număr de rezultate;

Categoria a II-a: pentru variantele cu numărul de rezultate exacte imediat inferior celui de categoria I;

Categoria a III-a: pentru variantele cu numărul de rezultate exacte imediat inferior celui de la categoria a II-a.

Numărul minim de rezultate exacte cu care se poate obține un premiu este de 8.

● Fondul de premii considerat 100% se va repartiza astfel:

Cînd sînt premii pe 3 categorii: cat. I: 25%; cat. a II-a: 30%; cat. a III-a: 45%.

Cînd sînt premii pe 2 categorii: cat. I: 30%; cat. a II-a: 70%.

Cînd sînt premii pe o singură categorie: întregul fond de premii de 100% la categoria respectivă.

● Începînd cu concursul Pronoexpres din 3 ianuarie 1968, tragerea Loto din 5 ianuarie 1968 și concursul Pronosport din 7 ianuarie 1968 reporturile se desființează.

Sumele nedistribuite la una sau mai multe categorii, fie că urmare a neînregistrării de variante cîștigătoare (la Loto și Pronoexpres), fie ca urmare a depășirii plafonului maxim al premiilor (la toate cele 3 sisteme de joc săptămînale), vor fi atribuite în întregime uneia din variantele de la categoria a II-a, drept premiu... excepțional prin tragere la sorți, în afara premiului obținut la categoria a II-a.

Tragerea la sorți se va efectua pe baza unui tabel în care vor fi trecute toate variantele cîștigătoare de categoria a II-a (variantele întregi vor primi la Loto cîte 4 numere de ordine, iar la Pronosport și Pronoexpres cîte 2 numere de ordine; variantele sfert la Loto și variantele 50% la Pronosport și Pronoexpres vor primi cîte un număr de ordine). Varianta care va ieși la tragere la sorți, indiferent dacă este întreagă sau fracționată, va primi în întregime suma alocată drept premiu excepțional.